

Publicerad 2005-12-05 20:47 av Ylvavirvla

Hon var borta, polisen var dum. -På riktigt.

Var ute med polarna
En välkänd beige volvo 240 kom smygande
Onyktert vinglade jag till
(som vanligt)
Jag var 15 år

Mamma!
Pappa!
Vad gör ni här
Lämna mig ifred
Dra!

Nej!
Hoppa in i bilen
Baxade in moppen i bagaget
Pappa stängde dörren
Pang!

Satt i bilen på väg hem
Det var alldeles tyst
Ingen sa något
Tyngande
Tyst

Vi kom hem
Pappa sa: Gå och lägg dig
Nyktra till
Vi pratar i morgon
Efter jobbet

Mamma sa:
Ja vad sa hon?
Vi skrek
Vi hatade varandra
Vi skrek det

Jag sov oroligt

Ångest
Vaknade
Ville inte gå ner
Mamma var ju där

Jag smög ner för trappan
Hoho?
Ingen där
På köksbordet låg en fyrkantig lapp
Skriven med blå bläck

På lappen stod
"Är på promenad, kommer snart"
Jag väntade
Fick ju inte gå någonstans
Inte idag

Kväll
Pappa kom hem
Mamma kom inte
Aldrig mer
Pappa ringde polisen

Ingen sov
Jag åkte moppe med polarna
Polisen letade
Mamma kom inte
Aldrig mer

Ingen sov
Pappa letade
Min bror letade
Tur dom inget fann
Jag åkte moppe med polarna

Tre dagar gick
Jag kom hem från skolan
Det stod en svart volvo 740 på parkeringen
Den hade tonade rutor
Mörka

En man satt vid köksbordet
Pappa satt där också
Han såg konstig ut
Väldigt konstig ut
På ögonen

Mannen sa:

...

...

Ja, vad sa han?
Jag minns inte alla orden

Mannen sa:

Vi har letat
Hittat
Jag stängde av
-Han var ju dum på riktigt

Mannen sa:

Vi har hittat
Din mamma är död
Jag var bara 15 år
Din mamma är död

Det ekade

Det blev svart

Det blev mörkt

Jag slog sönder

Mannen sa:

Nej, han var ju dum. På riktigt

Var det mitt fel?

Var det mitt fel?

Var det mitt fel?

Ekar det?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ylvavirvla med Poeter.se id #5827 innehar upphovsrätten